

Nu kapitola 10.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Zhotov si dvě stříbrné trubky. Uděláš je z tepaného stříbra. Budou ti sloužit k svolávání pospolitosti a k povelu, že tábory mají táhnout dál. [3] Zatroubí-li se na ně, sejde se k tobě ke vchodu do stanu setkávání celá pospolitost. [4] Jestliže se za troubí jen na jednu, sejdou se k tobě předáci, náčelníci izraelských šiků. [5] Když ryčně zatroubíte poprvé, vytáhnou tábory tábořící na východ od stanu setkávání. [6] Když ryčně zatroubíte po druhé, vytáhnou tábory tábořící na jihu. Ryčně se bude troubit při nástupu cesty. [7] Budete-li však svolávat shromáždění, zatroubíte sice, ale na ryčně. [8] Na trubky budou troubit Áronovi synové, kněží. To vám bude provždy platným nařízením pro všechna vaše pokolení. [9] Až potom ve své zemi vytáhnete do boje proti protivníkovi, který vás bude sužovat, a trubkami budete ryčně troubit, připomenete se Hospodinu, svému Bohu, a budete osvobozeni do svých nepřátel. [10] Na trubky budete troubit v den své radosti, o slavnostech, při novoluní, při svých zápalných obětech nebo svých hodech oběti pokojné, aby vás připomínaly vašemu Bohu. Já jsem Hospodin, váš Bůh." [11] Ve druhém roce, dvanáctého dne druhého měsíce, se vznesl oblak od příbytku svědectví. [12] I táhli Izraelci ze Sínajské pouště dál, po jednotlivých stanovištích, až se oblak pozdržel na poušti Páranské. [13] Tak poprvé táhli dál na Hospodinův rozkaz daný skrze Mojžíše. [14] Jako první táhl po oddílech prapor tábora Judovců. Nad jejich vojem byl velitelem Nachšón, syn Amínadabův. [15] Nad vojem pokolení Isacharovců byl Netaneel, syn Súarův. [16] Nad vojem pokolení Zabulónovců byl Eliab, syn Chelónův. [17] Pal byl složen příbytek a vytáhli Geršónovci a Merariovci, kteří příbytek nosili. [18] Dále táhl po oddílech prapor tábora Rúbenovců. Nad jejich vojem byl Elisúr, syn Šedeúrův. [19] Nad vojem pokolení Šimeónovců byl Šelumíel, syn Suršadajův. [20] Nad vojem pokolení Gádovců byl Eljásaf, syn Deúelův. [21] Pak táhli Kehatovci, kteří nosili svatyni. Než došli, druzí už postavili příbytek. [22] Dále táhl po oddílech prapor tábora Efraimovců. Nad jejich vojem byl Elišama, syn Amíhudův. [23] Nad vojem pokolení Manasesovců byl Gamléel, syn Pedásurův. [24] Nad vojem pokolení Benjamínovců byl Abídan, syn Gideóniho. - [25] Pak táhl po oddílech prapor tábora Damoců, uzavírající všechny tábory. Nad jejich vojem byl Achíezer, syn Amíšadajův. [26] Nad vojem pokolení Ašerovců byl Pagíel, syn Okranův. [27] Nad vojem pokolení Neftaléovců byl Achíra, syn Énanův. [28] To byl postup Izraelců při tažení po oddílech tak táhli dál. [29] Mojžíš řekl Chóbabovi, synu Midjánce Reúela, svého tchána: "Táhneme k místu, o kterém Hospodin prohlásil: Dám vám je. Pojď s námi, prokážeme ti dobro. Vždyť Hospodin přikl Izraeli vše dobré." [30] On mu však odpověděl: "Nepůjdu; chci jít do své země a do svého rodiště." [31] Mojžíš řekl: "Neopouštěj nás prosím! Znáš přece na poušti místa, kde můžeme tábořit; buď naším průvodcem. [32] Když půjdeš spolu s námi a dostaví se to dobro, které nám chce Hospodin prokázat, prokážeme dobro i my tobě." [33] I táhli od hory Hospodinovy smlouvy tři dny cesty a schrána Hospodinovy smlouvy táhla po tři dny cesty před nimi, aby jim vyhlídla místo odpočinku. [34] A když táhli z tábora, býval ve dne nad nimi Hospodinův oblak. [35] Kdykoli schrána měla táhnout dál, říkal Mojžíš: "Povstaň, Hospodine, ať se rozprchnou tvoji nepřátelé, ať před tebou utečou, kdo tě nenávidí!" [36] Když se zastavila k odpočinku, říkal: "Navrať se, Hospodine, k desetitisícům izraelských šiků!"